

Mahler-Fürj Katalin

Bohóc a színpadon

Pőrén fekszem, magamból kizárom a múltat, s jövőt,

Olyan vagyok, akár a bohóc a színpadon,

Remélek egy nagy piros orrot és egy színes karkötőt,

Kezeimmel lyukas pszichémet foltozgatom.

Ott találok végső nyugalmat, hol a szeretet él,

Lágy szellő cirógatja ráncos homlokomat,

Átjárja minden kis remegő porcikámat a fény,

Bennem hallom zúgni a templomharangokat.

Vallja Illyés Gyula, „lentről a völgy, mint meleg tenyér”

Öleli szakadt ruhámon a lét-gombokat,

Látlak téged, mikor az árnyék gonoszakat regél,

Gyengeségem pedig erőre kap, mert velem vagy.

Az Illyés Gyula idézet az Egy sápadt nő a kis szobában... c. versből való